

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2012

Summary in Polish

Read the full book on: [10.1787/dcr-2012-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2012-en)

Raport o współpracy rozwojowej 2012

Streszczenie w języku polskim

- Raport o współpracy rozwojowej jest kluczowym dorocznym dokumentem referencyjnym zawierającym statystyki oraz analizy tendencji w zakresie pomocy międzynarodowej.
- W tym roku w Raporcie o współpracy rozwojowej 2012 znalazły się informacje na temat rozwiązywania współczesnych problemów związanych ze zrównoważonym rozwojem, ze szczególnym uwzględnieniem inkluzywności i właściwego zarządzania, których celem jest zapewnienie sprawiedliwego podziału naszych ograniczonych zasobów — obecnie i w przyszłości.

Problemy dotyczące rozwoju w 2012 roku

Mimo stałego wzrostu ogólnego światowego PKB pomiędzy poszczególnymi krajami i regionami utrzymują się znaczne różnice. Obserwowane jest także zwiększanie się nierówności. Obecnie:

- Liczba ludności przekroczyła siedem miliardów.
- Miliard ludzi utrzymuje się za kwotę poniżej dwóch dolarów dziennie — większość z nich jest niedożywiona.
- 1,3 miliarda ludzi nie ma dostępu do elektryczności.
- Miliard ludzi nie ma dostępu do czystej wody pitnej.
- Ponad 2,2 miliona dzieci w wieku poniżej 14 lat umiera z powodu zanieczyszczonej wody.
- Zużywamy 1,5 raza więcej zasobów, niż jest to potrzebne w globalnej działalności.
- Po raz pierwszy od 1997 roku kraje rozwijające się stoją w obliczu spadku realnego poziomu oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA).

W tegorocznym Raporcie o współpracy rozwojowej omówiono te i inne problemy oraz ich znaczenie dla zrównoważonego rozwoju w perspektywie koncepcji i doświadczeń najważniejszych teoretyków i praktyków zajmujących się problematyką rozwoju.

Łączenie równowagi i rozwoju: partnerstwa globalne i inicjatywy krajowe

Wobec trudnej sytuacji globalnej potrzebujemy rozwiązań, które są praktyczne, skuteczne i powtarzalne. W Raporcie o współpracy rozwojowej 2012 opisano wspólne wysiłki podejmowane przez społeczność rozwojową — kraje rozwijające się, wschodzące i OECD, organizacje wielostronne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i sektor prywatny — na rzecz rozwiązywania konkretnych problemów związanych ze środowiskiem naturalnym, aby wspierać wcielanie zasad zrównoważonego rozwoju. Omówione w publikacji inicjatywy i pomysły zawierają cenne wnioski i nowe perspektywy:

- Doceniając duże znaczenie energii elektrycznej we wspieraniu wzrostu i rozwoju, Unia Europejska od 2002 roku podejmuje działania na rzecz poprawy dostępu do energii w Afryce. Obecnie UE aktywnie uczestniczy w inicjatywie ONZ „Zrównoważona energia dla wszystkich ludzi”, podejmując współpracę z wieloma krajami rozwijającymi się, aby pomóc im rozwiązywać problemy związane z energią.
- Przeciwdziałanie krótkotrwałym zanieczyszczeniom klimatu (SLCP) zmniejsza negatywny wpływ zmian klimatu, a jednocześnie ogranicza oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza na ludzkie zdrowie, rolnictwo i ekosystemy. Szwecja, jako zaangażowany członek Koalicji na rzecz klimatu i czystego powietrza, pomaga krajom rozwijającym się dostosowywać zakres podejmowanych działań do walki z SLCP.
- Przełamanie „klątwy surowcowej” może poprawić wyniki ekonomiczne oraz doprowadzić do ograniczenia zarówno ubóstwa, jak i konfliktów. Dzięki porozumieniom o partnerstwie zawartym z norweskimi instytucjami w ramach programu „Ropa dla rozwoju” Ghana i kilka innych państw afrykańskich podejmuje działania na rzecz zapewnienia odpowiedzialnego pod względem ekonomicznym, środowiskowym i społecznym zarządzania posiadanymi zasobami ropy naftowej.

Istnieje wiele innych przykładów tego rodzaju inicjatyw na całym świecie (część opisano w niniejszym Raporcie o współpracy rozwojowej): agencje wielostronne opracowują i wdrażają projekty propagujące zrównoważone sposoby utrzymania, firmy wywierają korzystny wpływ na społeczeństwo i tworzą nowe możliwości w zakresie innowacji i rozwoju dzięki partnerstwom globalnym, natomiast takie kraje jak Chiny i Kenia udowadniają, że pojęcia ekologii i rozwoju mogą i muszą iść ze sobą w parze.

Rola współpracy na rzecz rozwoju w tworzeniu „przyszłości, jakiej chcemy”

W 2012 roku przywódcy światowi oraz tysiące uczestników reprezentujących m.in. rządy państw, sektor prywatny i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, zebrały się w Rio de Janeiro na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju Rio+20. Efektem konferencji jest dokument zatytułowany „Przyszłość, jakiej chcemy” (The future we want), przedstawiający najnowszą wizję zrównoważonego rozwoju w opinii międzynarodowej. W jaki sposób współpraca na rzecz rozwoju może się przyczynić do realizacji tej wizji?

Poniższe działania zostały w raporcie wskazane jako decydujące w latach po szczycie Rio+20 dla zagwarantowania, że zrównoważony rozwój będzie wspierany przez ekologiczny wzrost:

Przyjęcie nowego modelu współpracy na rzecz rozwoju

Od 2000 roku współpraca na rzecz rozwoju zmierzała do realizacji milenijnych celów rozwoju, a uwaga polityków skupiała się na walce z głodem i umieralnością dzieci, zapewnianiu powszechnej edukacji i promowaniu ochrony środowiska. Wychodząc poza milenijne cele rozwoju, partnerzy i beneficjenci współpracy na rzecz rozwoju uznali, że wyzwania przyszłości wymagają zastosowania nowego modelu działania. W celu zagwarantowania skutecznej realizacji potrzeb i priorytetów krajów rozwijających się nowy model musi:

- Włączać refleksję na temat ekologicznego wzrostu we wszystkie obszary współpracy na rzecz rozwoju. Nie chodzi jedynie o podkreślenie znaczenia zarządzania zasobami naturalnymi w pakietach pomocowych, ale także o zapewnienie, by pomoc w zakresie zmniejszania ubóstwa promowała bezpieczne i odporne na zmiany klimatyczne sposoby utrzymania, a środki pomocowe przeznaczane na rozwój infrastruktury i użytkowanie gruntów były zabezpieczone przed wpływem zmian klimatycznych i katastrof.
- Odzwierciedlać wartość kapitału naturalnego w programach finansowanych ze środków pomocowych. Ma to szczególne znaczenie podczas ustalania priorytetów inwestycyjnych dla środków rozwojowych przeznaczonych na kapitał rzeczowy, naturalny lub ludzki, ponieważ istnieje coraz więcej dowodów na to, że nakłady na kapitał naturalny zapewniają większe korzyści społeczne niż nakłady na wysokoemisyjną infrastrukturę.
- Zapewnić ewoluowanie alokacji zasobów na rzecz rozwoju od bieżącego podejścia sektorowego do podejścia obejmującego cały rząd. Oznacza to, że przeważająca część środków powinna być przeznaczana na finansowanie krajowych planów na rzecz zrównoważonego rozwoju, pomagających krajom bardziej kompleksowo rozwiązywać najważniejsze problemy związane z ekologicznym wzrostem.

Efektywne wykorzystywanie pomocy jako katalizatora finansowania na rzecz zrównoważonego rozwoju

Zgodnie z prognozami Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD w najbliższej przyszłości wysokość środków pomocowych utrzyma się na dotychczasowym poziomie, a nawet może się obniżyć. Jak można skutecznie wykorzystać ograniczone zasoby, aby uzyskać odpowiedni stosunek wartości do kosztów?

- Poszczególne kraje muszą wywiązywać się ze zobowiązania do przekazywania 0,7% dochodu narodowego brutto na ODA. Jednocześnie muszą dbać o to, aby ich zobowiązania były realne, a odpowiedzialność i przejrzystość w mechanizmach przekazywania pomocy się zwiększała.
- ODA musi obejmować szerszy zakres problemów związanych ze zrównoważonym rozwojem (od bezpieczeństwa żywności w Afryce po negatywne skutki masowej urbanizacji w Azji) oraz większą liczbę krajów rozwijających się. Należy także uwzględnić pełne spektrum instrumentów finansowania (od dotacji po gwarancje obejmujące ryzyko).
- ODA powinna pełnić rolę katalizatora przyspieszającego rozwój sektora prywatnego i stymulującego inwestycje oraz obrót handlowy, dzięki czemu działania na rzecz zrównoważonego rozwoju przestałyby wiązać się z ryzykiem.
- W finansowaniu rozwoju należy propagować wdrażanie zasad ekologicznego wzrostu z zastosowaniem innowacyjnych kanałów. Może to obejmować takie rozwiązania, jak ustalenie finansowego wymiaru emisji dwutlenku węgla, co zachęciłoby firmy do ograniczania emisji, a zarazem stanowiłoby dla krajów rozwijających się źródło dodatkowych przychodów budżetowych, które można by spożytkować na projekty rozwojowe związane z klimatem.

Obecnie, gdy społeczność zaangażowana we współpracę rozwojową przygotowuje się do określenia programu na lata po 2015 roku, powinniśmy odwołać się do zgromadzonej wiedzy oraz cennych doświadczeń i uwzględnić odpowiednie koncepcje i metody — m.in. te opisane w niniejszym raporcie — aby promować innowacyjność w naszym sposobie myślenia, instytucjach, postępowaniu i technologiach.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

Są one dostępne bezpłatnie w internetowej księgarni OECD: www.oecd.org/bookshop

Dokładniejsze informacje można uzyskać, kontaktując się z Działem Praw Autorskich i Tłumaczeń w Dyrektoracie do Spraw Publicznych i Komunikacji: rights@oecd.org , faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Zachęcamy do odwiedzania naszej strony internetowej: www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary!

© OECD (2012), *Development Co-operation Report 2012*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2012-en